

Innvandring = rasisme

Dersom en konflikt eller et interesse-
motsetningsforhold er av rasemes-
sig karakter, så kan den ene
(angripende) part betegnes som
"rasistisk" mens den annen (forsva-
rende) part kan sies å være "anti-
rasistisk". Og mht.

innvandringsproblematikken så er
det på det rene at partier som "Stopp
Innvandringen" og "Fedrelandspar-
tiet" er de sanne antirasister, samtidig
som alle slike som agiterer for økt
innvandring er rasister – på vegne av
"de fremmedkulturelle".

Det er enn videre en kjennsgjer-
ning at mennesker av nordisk her-
komst er i ferd med å bli en stadig
mindre minoritet blant alle verdens
folkeslag, derfor er kampen for å
bevare vår andel av jordens territo-
rium en antirasistisk kamp. For å ta et
eksempel: i følge Gyldendals lom-
meatlas 1962 så bodde det i Tyrkia 37
mennesker pr. kvadratkilometer, i
India 134, på Ceylon 155, i Persia 13,
mens det i Vest-Tyskland bodde hele
217 mennesker pr. kvadratkilometer.
Sammenligningsvis bodde det 97 pr.
kvadratkilometer i Polen og 72 i den
kunstige statsdannelsen som het
"Jugoslavia". Refleksjonene gjør seg
selv...

Jeg leste forleden i "Klassekam-
pen" en uttalelse fra en "forsker" som
hevdet at drap på norske kvinner og
menn begått av "fremmedkulturelle"
er "den pris vi må betale for innvandr-
ingen". Jeg for min del er ikke villig
til å være med på å betale denne
prisen. Det mest vanvittige – ja, lat-
terlige – er agitasjonen for å ta imot
"politisk forfulgte". Og det finnes
sågar slike som mener at vi har en
"plikt" til å slippe inn personer som er
i livsfare! Galskap!! sier jeg.

Daglig omkommer ca. 40.000 barn
av sult på denne jord. Og det må være
et slags etterslep av flyktningepsyko-
sen fra 2. verdenskrig når presump-
tivt intelligente mennesker påstår at
livet til et menneske som er i ferd
med å drepes av et annet menneske
liksom skal være mere "bevarings-
verdig" enn livet til en som er i ferd
med å miste livet på grunn av sult.
(!!) Det er en kjensgjerning at vi kon-

tinuerlig kunne ha fløyet inn store
kontingenter barn fra de aller fattigste
landene – og således berget livet til
slike som ellers helt sikkert ville ha
omkommet av sult og underernær-
ing.

I stedet har vi tatt imot velstands-
flyktninger fra bl.a. Pakistan som (i
følge vitenskapelige undersøkelser)
kommer fra den øvre middelklasse i
sitt hjemland – og som gjennomsnitt-
lig har en høyere utdannelse enn
nordmenn. La meg derfor stille føl-
gende spørsmål til alle de moteriktige
"humanistene" – NOAS-folket og alt
deres sleng: Mener dere virkelig at
det er "riktig" å berge **flest mulig**
menneskeliv? Ennvidere at dere ikke
gjør forskjell mht. hudfarven på slike
som "fortjener" å komme til Norge?
– Hvorfor setter dere da ikke i gang
med å hjelpe alle barna fra sult- og
katastrofe-områdene hit til Norge?

Nei, jeg tror ikke på dere! Jeg tror
heller ikke på de hykleriske gråteko-
nene i våre media. – I "Aftenposten"
24/4 1984 kunne man lese at **10 mil-
lioner mennesker (i det nordøstlige
Brasil) var omkommet av sult og
feilernæring i løpet av de fire siste
årene.** Selv kontaktet jeg NRK, men
"Dagsrevyen" var ikke interessert i
å følge opp denne saken. I stedet
bragte man timeslange sendinger
med karneval fra Rio – inn i mellom
alle minneprogrammene for "holo-
caust". – Visse mediamanipulatorer
har greidd å indoktrinere folk med
den ovenfor nevnte vrangforestillin-
gen om at livsfare forvoldt av andre
mennesker liksom er "verre" enn sul-
ten. – Det aller verste i denne
sammenhengen er imidlertid det fak-
tum at sulten faktisk ofte ER forvoldt
av andre mennesker: både direkte og
indirekte ved storfinansens manipu-
lasjoner med valuta og prisene på
råvarer!

Jeg anklager innvandrings-propa-
gandistene for "å spille svake grupper
ut mot hverandre" nettopp ved deres
måte å prioritere på. Rent praktisk

kunne vi ha hjulpet det mangedoble
antall nødlidende på stedet, sammen-
lignet med hva det koster å brødfø en
(skinn)asylant her i Norge. – Igjen
forutsatt at man ser på alle som like-
berettigede. Det er jo mere spen-
nende med gatebarn som risikerer å
bli skutt ute i den store verdens stor-
byer enn fattigfolket på landsbygda
og i de karrige katastrofeområdene.
Derfor avviste "Aftenposten" en
annonse med teksten "Skyt ham!" –
med et sultoffer som ville ha fått stor
oppmerksomhet dersom han hadde
risikert livet på den "rette" måten!

Allikevel går jeg jo med på pre-
misset/betingelsen om at menneske-
livets verneverdighet skal være at
andre mennesker har satt det i fare.
Tenk bare på markedsføringen av
morsmelkerstatning i den tredje ver-
den. I følge de høyhelligste Esta-
blishment-media i USA ("Time",
"Newsweek" osv.) for ikke å tale om
daværende helsedirektør T. Mork her
hjemme, så mistet 1 million spedbarn
(som ellers ville ha overlevd!) livet
hvert år på grunn av Nestlé og andre
morderbander. Forgjeves søkte jeg å
få istand boikott mot disse fredsfor-
bryterne, men ingen var interessert i
å foreta seg noe. Her døde 6 millioner
på seks år, men ofrene var jo ikke
jøder – og derfor hører vi heller aldri
noe om at vi "gjorde for lite, derfor er
vi medskyldige" osv., slik som vi sta-
dig får høre mht. fantasmagorien om
"gasskamrene".

Og aller minst kan vi vente noe
positivt fra politikeme. **La folket
skifte ut politikerne før politikerne
skifter ut hele folket!** Vi utgjør
sammen med samene URBEFOLK-
NINGEN her tillands. La oss solida-
risere oss med urbefolkningen i den
tredje verden. La oss derfor hjelpe de
nødlidende på stedet. La oss dermed
benytte ressursene der de vil virke
mest mulig effektivt. Ja, forutsatt at
hundre sultofres liv er likeverdige med
en asylant i faresonen.

Ola Misvær

110174